

og det danske Korn er jo ikke et færdigt Produkt; det er et Raaproduct, der bliver omdannet til Smør, Kød, Flæsk o. s. v., og hvis man skal savne de nødvendige Foderstoffer, vil meget gaa i Stykker her til Lands. Det var derfor en Selvfølge, at Landboerne blev meget bange for, at denne Affære skulde have til Følge, at det blev nægtet os at faa Foderstoffer ind i Landet. Det er intet Under, at Foreningen af jydsk Landboforeninger henvendte sig til Regering og Rigsdag med Anmodning om at søge at skærpe Straffebestemmelserne overfor Overtrædelserne af denne Lov. Jeg hilser derfor med Glæde, at man nu er kommet dertil, og vil kun tillade mig at rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister. Der staar i 3die Linie: „Den, der i Strid med et i Henhoid til denne Lov udstedt Forbud udfører eller søger at udføre Varer...“ Det staar ikke ganske klart for mig, om der deri ogsaa ligger, at et mislykket Forsøg paa at udføre saadanne Varer kan straffes. Jeg ser, at den højtærede Minister nikker. Det vil altid være en Tilfredsstillelse, at man ikke kan gøre et saadant Forsøg og slippe udenom det, naar det ikke lykkes. — Dernæst kunde det maaske have sin Interesse at faa opklaret, hvorvidt ogsaa dobbelte Papirer er strafværdige, hvis de staar i nogen som helst Forbindelse med denne Lov.

Jeg skal ikke indlade mig paa at føre den Diskussion, der har fundet Sted i det andet høje Ting, videre, men kun ganske kort tillade mig at anbefale nærværende Lovforslag til hurtig Fremme. Jeg tror, det har sin Berettigelse, at man faar sat et bestemt Punktum for Overtrædelser af dette Forbud.

Piper: Da den Række Love, som vi vedtog i Begyndelsen af August, var til Behandling her i Tinget, blev det bl. a. af mig udtalt, at disse Love maatte staa for Regeringens eget Ansvar. Den hurtige Behandling, Ministeriet ønskede af disse Love, og som ogsaa paakrævedes af Situationen, nødvendiggjorde, at Rigsdagen for deres Vedkommende maatte opgive sin Medvirken, opgive at føre en indgaaende Forhandling om dem og stille Ændringsforslag til dem. Det har vist sig, at flere af disse Love har været ufuldkomne. Der har senere maattet raades Bod paa Mangler ved nogle af dem, og i dette Tilfælde er det jo ogsaa den mangelfulde Affattelse af den nugældende Lov, der er Grunden til, at dette Lovforslag fremkommer. Den Gang Sagen om Ladningen paa Skibet „Skjold-

borg“ blev offentlig bekendt, foranledigede jeg, at der blev sammenkaldt et Finansudvalgsmøde til Samraad med den højtærede Justitsminister angaaende denne Sag og om, hvad der bedst kunde gøres. Under disse Forhandlinger blev der da ogsaa fremsat Ønske om, at der maatte tages kraftigere Forholdsregler, navnlig i Retning af skærpede Straffe, for derved at hindre en Gentagelse af det skete. Jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at det har været overordentlig længe, inden dette Lovforslag er kommet til Behandling. Det var i Finansudvalgsmødet den 3. December, at dette Ønske blev fremsat, og vi er nu næsten naaet 2 Maaneder frem i Tiden, og det maa betragtes som en stor Lykke, at der ikke saa vidt mig bekendt er kommet noget lignende Tilfælde frem i Mellemtiden, ellers, mener jeg, vilde den højtærede Regering have stort Ansvar for, om noget saadant var sket. Nu foreligger Lovforslaget, og nu drages bl. a. ogsaa den, der har medvirket til at befordre denne ulovlig udførte Vare videre, til Ansvar, saaledes at Skibet kan beslaglægges, ligesom ogsaa den, der har været saa heldig at faa udført Varen, saaledes at den ikke kan beslaglægges, vil kunne tilpligtes at betale Varens Værdi. Paa denne Maade rammer man jo effektivt dem, som har gjort sig skyldige i en Handling, der kan være saa overordentlig skæbnesvanger for vort Land. Jeg kan give disse nye Tillægsbestemmelser min Tilslutning. Jeg vil dog, forinden jeg slutter, sige at jeg forstaar andet Stykke i § 2 saaledes, at naar der i anden Linie staar, at Skibet, „Befordringsmidlet“, kan konfiskeres efter de her fastsatte Regler, gælder den samme Regel for Skibet, som gælder for Ladningen, saaledes at i Tilfælde af, at man ikke kan beslaglægge Skibet, kan man ogsaa der tilpligte Skibets Ejer at betale et til Skibets Værdi svarende Beløb og gøre Eksekution hos ham for dette Beløb. Jeg antager, at den højtærede Justitsminister kan bekræfte Rigtigheden af denne Opfattelse.

Vejstrup: Jeg skal følge den Anvisning, som er givet af de ærede Medlemmer, der har haft Ordet om denne Sag, og fatte mig ganske kort. Det forekommer ogsaa mig, at dette Lovforslags Fremkomst kun behøver en ret ringe eller næsten slet ingen Motivering. Man har i det andet høje Ting paa en ret indgaaende og alsidig Maade drøftet ikke blot Lovforslaget, men ganske specielt det, der har væ-